

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
หลวงปู่มั่นแสดงฤทธิ์เดชของใจ

เขาถ่ายอะไร เขาเรียกอะไร (ซีดีเจ้าคะ) ซีดี โอ้ย เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ หลวงตาบักก็ไม่เคยได้ยินได้เห็นไอ้ซีดีแซ่แดนี้ ฟังมาเห็นวันนี้จะไม่ให้ถามได้อย่างไร ก็ คนไม่รู้เนี่ย มันมีทุกแบบเดี๋ยวนี๊ ส่วนมากมีแต่แบบกิเลสเจริญ ธรรมไม่ค่อยเจริญ ถ้า ธรรมเจริญบ้านเมือง-จิตใจของประชาชนและทั่วโลกจะสงบเย็นใจสบาย พุดอะไรก็ฟัง เหตุฟังผลรู้เรื่องราวของกันและกัน เรียกว่าธรรม คือธรรมจะต้องมีการพินิจพิจารณา ใคร่ครวญ ถ้ากิเลสจะไม่ฟัง ดันทุรังคือกิเลส ไม่ฟังเสียงใครทั้งนั้น เรียกว่ากิเลส ตัว เสร้าหมอมืดตื้อก็คือกิเลส อยู่ในหัวใจใดก็เส้าหมอมืดตื้อ หากความสว่างไสวไม่ได้ ถ้าธรรมเข้าสู่ใจแล้วใจจะสว่างไสว สงบร่มเย็น ต่างกันนะ

พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงหลวงปู่มั่นเราตอนอยู่ที่เชียงใหม่ หลวงปู่มั่น-หลวงปู่ ฝั้น แล้วองค์ใดไปส่องสามองค์ไปหาท่าน ท่านอยู่ที่เชียงใหม่ ท่านนำออกใช้ณะ ใช้วิชา ภายในจิตใจของท่าน นำออกใช้ต่อลูกศิษย์ทั้งหลายเช่นท่านอาจารย์ฝั้นและท่าน อาจารย์อ่อน ท่านอาจารย์อะไรบ้างนะ ไปจากโคราชไปหาท่านที่เชียงใหม่ ท่านแสดง ฤทธิ์ของท่านออกมาให้เห็น พอไปถึงก็ไปพักวัดเจติย์หลวงจังหวัดเชียงใหม่ ท่าน อาจารย์ฝั้น-ท่านอาจารย์อ่อน ดูว่าสามองค์ด้วยกัน

นี่ละท่านแสดงฤทธิ์เดชของใจท่านออกให้บรรดาลูกศิษย์ได้เห็น ท่านอยู่ในป่า ท่านอาจารย์ฝั้น-ท่านอาจารย์อ่อน อาจารย์ไหนบ้างส่องสามองค์ไป ไปก็ไปถึงวัดเจติย์ หลวง เชียงใหม่ ท่านออกจากภูเขาลงมาเลย เห็นใหม่ละ ไม่มีใครบอกท่านรู้ของท่าน เอง ออกมา ท่านจะได้รถที่ไหนมาก็ไม่ทราบ กำลังคุยกันอยู่บนกุฏิ รถหลวงปู่มั่นไป จอดกึ่งที่หน้ากุฏิหลังนั้นแหละ มองลงไปเห็น โอ้ นี่ท่านอาจารย์ โดดลงไปหาท่านที่ หน้ากุฏิ ท่านลงรถ ท่านอาจารย์มาอย่างไร ทางนี้ด้วยความปีติยินดีเคารพเลื่อมใสหลวง ปู่มั่นเต็มหัวใจ เพราะตั้งใจมาหาท่านแล้ว

ท่านอาจารย์มาได้อย่างไร มารดท่านว่า แล้วท่านอาจารย์มาอะไรละ ก็มารับท่าน นั้นเห็นใหม่ละ แล้วท่านอาจารย์ทราบได้อย่างไร ถามไปทำไม ธรรมพระพุทธเจ้า เปิดเผยอยู่แดนโลกธาตุ คนหูหนวกตาบอดมันไม่เห็น ว่าอย่างนั้น ธรรมพระพุทธเจ้า จำอยู่ เข้าในหัวใจใดจำไปหมด ท่านว่าอย่างนั้น นี่ท่านอาจารย์มันตอบท่านอาจารย์ฝั้น ท่านอาจารย์ฝั้นเล่าให้เราฟัง บอกว่ามารับท่าน ลงมาจากดอยอะไร ท่านอาจารย์ฝั้นไป จากโคราช พอไปถึงวันนั้นท่านก็ลงมาพอดี บอกว่ามารับท่าน

เราสรุปความเลย มารับท่านเอาไปพร้อมเลย บอกว่าตั้งหน้ามารับท่าน ว่าอย่างนั้นเลยเห็นไหมล่ะ นี่ท่านอาจารย์ฝันพูดเองนะ ท่านพูดแล้วแหม ขนพองสยองเกล้า อัจฉริยะเหลือเกิน ท่านรู้ได้อย่างไร ว่าอย่างนั้นนะ เอาไปด้วยเลย ไปพักอยู่ที่ไหน บอกที่พัก ๆ ทุกแห่งเลย แต่เราลืมเสีย ท่านอาจารย์ฝันละเป็นคนเล่าให้ฟัง ไปก็องค์ ดูท่านอาจารย์อ่อน องค์ไหนบ้าง พอไปที่นี้ลงไปอาบน้ำ กระทบท่านอยู่ข้างบนพูดกันเรื่องอะไร ๆ ท่านจับไว้หมดเลย ท่านอยู่กระทบ ทางนี้ลงไปอาบน้ำสององค์ด้วยกัน ปรีक्षाกันว่าจะไปทางไหน ๆ ดี

พอขึ้นไปท่านตอบทันทีเลย คิดจะไปไหนกัน มานี้ก็เหมาะสมแล้ว ท่านว่าอย่างนั้น จะคิดไปที่ไหนอีก นี่ก็หมอบแล้ว เพราะคิดเรื่องอะไรพูดเรื่องอะไรท่านรู้หมดเลย ที่นี้เหมาะแล้ว ท่านว่า อยู่กับท่านเสียก่อน ไปที่ไหนท่านจะสั่งเอง ที่นี้ก็เหมาะแล้ว พอตีกลางคืนก็นั่งภาวนา จิตท่านอาจารย์ฝันก็ไม่ใช้เล่นนะ พอนั่งภาวนาจิตก็ลงเลย ท่านว่านะ ลงสว่างจ้าเลย พอจำแล้วก็กำหนดจิตไปดูท่าน(หลวงปู่มั่น) ท่านนั่งจ้องอยู่อย่างนี้ท่านว่านะ คือจิตส่งไปหาท่าน ท่านนั่งจ้องดูเราอยู่ตลอด

ที่นี้ก็ถอยจิตออกมาด้วยความเคารพ ได้โอกาสพอสมควรแล้วที่นี้จิตก็ไปอีก ท่านก็จ้องอยู่อีก เราสรุปความลงเลยซึ่งเป็นจุดสำคัญ ๆ คือนั้นจิตของท่านลงขนาดหนัก สว่างจ้าไปหมด แล้วท่านอาจารย์มั่นนั่งดูอยู่ตลอดคืน ตอนที่ท่านจะทราบ พอออกจากกระท้อแล้ว ท่านอาจารย์ฝันท่านนิสัยชอบเรื่องข้อวัตรปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์นี้เก่งมากนะ ท่านอาจารย์ฝัน ยิ่งกับท่านอาจารย์มั่นด้วยแล้วก็ยิ่งเคารพมาก พอเข้าไปบิ๊บบอกมาปั๊บ วันนั้นจิตของท่านลงเต็มที่ พอออกมารธรรมดา ออกมาแล้วท่านออก ทางนี้ จะเข้าไปชนเอาบริวารกาน้ำออกมาที่ฉัน วันนั้นไม่ออก พอมามายืนก็กักตัน(ปิด)ประตูไว้เลย แล้วหันหน้ามาใส่จ้อ ทางนี้ก็คุกเข่าประนมมืออยู่

เป็นอย่างไรศาสนาเจริญที่ไหนเห็นหรือยัง ท่านว่าอย่างนั้นนะ ยืนอยู่นั้นไม่ยอมให้เข้าไป ปิดประตู เรียกว่ายืนตันประตูอยู่นั้น ทางนี้ก็นั่งคุกเข่าอยู่ เป็นอย่างไรศาสนาเจริญที่ไหนรู้แล้วยังที่นี้ คือท่านดูท่านอาจารย์ฝันที่จิตลงสว่างจ้า ทางนั้นก็ดูอยู่ทางนี้ พอส่งจิตไปที่ไรท่านจ้องอยู่อย่างนี้ เจริญที่ไหนจิต เมืองอินดงอินเตยที่ไหน ตื่นบ้ำกันอะไร นั้นบทเวลาท่านว่า เจริญที่ไหน เมื่อคืนเจริญที่ไหนจิต จิตสว่างจ้า ผมดูท่านอยู่ตลอดคืนเมื่อคืนนี้ ผมก็ไม่ได้นอนเหมือนกัน เอ้อ วันนี้เข้าทำแล้ว ว่าท่านอาจารย์ฝันเข้าทำแล้ววันนี้ พ่อแม่ครูจารย์มั่นว่า เออ อย่างนี้ซิ ท่านก็บอกว่าท่านก็ไม่นอนเมื่อคืนนี้ ผมดูท่านนั่นเอง

ที่นี้จิตเจริญที่ไหน ศาสนาเจริญที่ไหน ท่านว่า เจริญที่เมืองอินดงอินเตยที่ไหนกัน เห็นไหมเมื่อคืนเป็นอย่างไร ทางนี้ก็หมอบลง ก็ท่านพูดเอาอย่างจ้ง ๆ ท่านเอาดับ

เรามาดูหมดแล้ว นั่นละธรรมเจริญเจริญที่ใจนะ สถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่อยู่อาศัย ช่วงเวลาเพื่อบำเพ็ญธรรม ให้ธรรมเจริญที่ใจต่างหาก ท่านยืนต้นประตู่ไว้ ท่านไม่ให้เข้า คุญเสียบ้างพอสมควร นี่พูดถึงเรื่องท่านอาจารย์มั่นท่านดู ผมดูจิตท่านเมื่อคืนทั้งคืน ผมก็ไม่ได้นอน เข้าทำดี ท่านว่าอย่างนั้นนะ รู้แล้วยังศาสนาเจริญที่ไหน ท่านเห็นจิตของท่านอาจารย์ฝั้นสว่างจ้า ธรรมเจริญที่ไหน ผมดูท่านทั้งคืนเมื่อคืนนี้ ท่านว่า คือจิตของท่านอาจารย์ฝั้นลงสว่างจ้าเลย ทางนั้นก็มองมา ผมก็ไม่ได้นอนทั้งคืนเมื่อคืนดูท่าน

นั่นเห็นไหมเวลาท่านออกใช้ต่อกัน เวลานั้นก็มีแต่ท่านกับเราคุยกัน ท่านอาจารย์ฝั้นพูดถึงเรื่องท่านอาจารย์มั่น บอกท่านไม่นอนทั้งคืน ดูท่านนั้นแหละใจท่านว่าธรรมเจริญที่ไหนเมื่อคืนนี้ ดูธรรมเจริญเจริญที่หัวใจท่านหรือเจริญที่ไหน ก็วันนั้นพอดีจิตของท่านอาจารย์ฝั้นลงสว่างจ้าไปหมด ทีนี้ธรรมเจริญที่ไหน ก็ธรรมเจริญที่หัวใจท่านอาจารย์ฝั้นที่จ้า เมื่อคืนผมก็ไม่ได้นอน ผมดูท่าน

นี่ละเวลาท่านออกแสดงต่อกันเป็นอย่างนั้น ของง่ายเมื่อไรจิตนี้ ให้ได้ฝึกดูชินะ อะไรจะเล็ดยิ่งกว่าจิต อะไรจะเลวยิ่งกว่าจิต ถ้าจิตไม่ได้ฝึกฝนอบรมปล่อยตามบุญตามกรรมแล้วเวลาที่พูด ถ้าได้ฝึกฝนอบรมดีเท่าไร ยิ่งดีเลิศเลอ ดังที่พ่อแม่ครูอาจารย์มั่นพูดถึงท่านอาจารย์ฝั้น เป็นอย่างไรศาสนาเจริญที่ไหนๆ จ้อมาเลย ท่านบอกผมก็ไม่ได้นอนเมื่อคืนนี้ ผมดูใจท่าน เห็นไหมเวลาท่านเอาออกใช้ต่อกัน ระหว่างลูกศิษย์กับอาจารย์ท่านเปิดเผยต่อกัน ผมก็ไม่ได้นอนเมื่อคืน ดูใจของท่าน ว่าศาสนาเจริญที่ไหน ท่านว่าอย่างนั้น

ท่านอาจารย์ฝั้นมาแล้วให้ฟัง โอ๊ย พูดแล้วชนลุกชู ท่านว่าอย่างนั้นนะ สดๆ ร้อนๆ แหม อัจฉริยะใจท่านอาจารย์ คิดอะไรไม่ได้นะ เวลาท่านออกใช้ต่อเราเฉพาะนี้ คิดอะไรบ่บ่ท่านรู้ทันทีเลย ท่านคิดดำริว่าจะไป ไปหาอะไร พอไปเจอหน้าไปหาอะไร ที่นั่นไม่ตีสู้ที่นี้ไม่ได้ แน่ะเป็นอย่างนั้นละ พอคิดบ่บ่ท่านรู้ทันที นี่เวลาท่านเอาออกใช้ต่อลูกศิษย์ของท่านโดยเฉพาะ คนอื่นท่านก็ทำหูหนวกตาบอดไปเสียเหมือนไม่รู้

นี่ท่านอาจารย์ฝั้นเองเล่าให้ฟังอยู่ที่เชียงใหม่ โถ จึงอัจฉริยะท่าน พอจิตเราสว่างขึ้นบ่บ่บ่จิตของท่านยิ่งสว่างกว่าเราขนาดไหน ท่านจ้อดูเราอยู่ นั่นเห็นไหมละ นั่นละธรรมเจริญที่ไหนเจริญที่ใจ ขอให้พากันอบรมใจให้ดี อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวปล่อยใจ โลกโลกเลกหาที่ยึดที่เกาะไม่ได้ ไม่เกิดประโยชน์นะ รูปร่างกลางตัวมันเหมือนกันนั่นละคนเรา มันเป็นอยู่ที่จิตที่ได้รับการอบรมหรือไม่ได้อบรม จิตที่ได้รับการอบรมแล้วสว่างไสวดังที่ท่านพูดนั่นละ จิตไม่อบรมนี้มีมืดตื้อไปเลย กลางวันพระอาทิตย์สลับดวงมา

ส่องมันก็ไม่เห็น อันนั้นมียิ่งกว่าพระอาทิตย์ที่สว่างเข้ามา ให้ดูจิตมันมืดกว่านั้น ให้พยายามอบรมจิตใจของตน

เวลามันสว่างสว่างจริงๆ กองทุกข์หมั่นตทุกข์-สุขบรมสุขไม่อยู่ที่ไหน ดินฟ้าอากาศต้นไม้ภูเขาสามแดนโลกธาตุไม่มีที่อยู่ความทุกข์และความสุข มีอยู่ที่ใจแห่งเดียว ใจถ้าไม่ได้รับการอบรมทุกข์ที่สุด โลกธาตุกว้างแสนกว้างมาคับแคบอยู่ที่ใจ ถ้าใจได้รับการอบรมดีแล้วความสุขความทุกข์ที่ไหนจะมารู้กันที่ใจ เห็นกันที่ใจ แก่กันที่ใจ สว่างจ้าขึ้นที่ใจ ผู้ที่มาเป็นศาสตาสอนเราก็เป็นผู้สิ้นกิเลส โลกวิทูรู้แจ้งโลกนอกโลกใน โลกผี โลกคน โลกนรกอเวจี โลกสวรรค์ชั้นพรหมรู้หมด ผู้ที่มาสอนเราคือศาสตาดองค์เอก จึงไม่มีที่สงสัย เรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว เพราะรู้ชอบเห็นชอบทุกสิ่งทุกอย่าง นำมาสอนโลกจะผิดไปไหน

แต่พวกเรามันหุนหวนกตาบอด มันไม่ยอมฟังเสียงศาสตาสอนนะซิ ฟังเสียงตั้งแต่กิเลส ตัณหาจุกจุก จมูกขาดมันยังไม่รู้ ถูกกิเลสจูง ธรรมจูงมันไม่ยอมไป พวกมันอบรม วันว่างมันมี ทำไมมันจะไม่ว่าง ถ้าวันไหนมันก็ไม่ว่าง เวลาไหนก็ไม่ว่าง เวลาตายมันเอาความว่างมาจากไหน มันทำไมถึงตายได้ เวลาจะทำความดีมันไม่ว่างๆ เวลาตายมันเอาความว่างมาจากไหน มันตายได้ด้วยกันทุกคน ให้คิดอย่างนั้นซิคิดเจ้าของ หักเจ้าของเข้ามาสู่ความดี

ถ้าจะทำความดีงามไม่มีวันว่าง จะทำความชั่วช้าลามกว่างตลอดเวลา ที่นี้ยื่นเข้ามาอีกเวลาจะทำความดีงามมันไม่ว่าง เวลาตายมันเอาความว่างมาจากไหนมันถึงตายได้ มันต้องว่างทุกคน เกิดกับตายเป็นของคู่กันให้คิดอย่างนั้น การประพฤติปฏิบัติจะไม่มีอะไรเล็ดยิ่งกว่าใจนะ ความทุกข์ความสุขอยู่ที่ใจ เวลาอบรมในทางที่ถูกที่ดีแล้วสว่างจ้าอย่างนั้นละ พระพุทธเจ้า-พระอรหันต์ท่านประเภทสว่างจ้านะ รูปร่างกลางตัวของท่านจะโป่งๆ งั้นๆ ก็ตาม สังขารร่างกายเป็นสภาพของสมมุติเหมือนท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน แก่เฒ่าชรามาแล้วก็งั้นๆ งั้นๆ แต่ใจท่านไม่ได้เป็นนะ สว่างจ้าครอบโลกธาตุ นั้นละใจไม่มีวัย ธรรมไม่มีวัย

พวกมันศึกษาอบรมจิตใจให้สว่างไสวบ้างนะ ตั้งแต่เกิดมีตมาตลอด ท่านว่า ตโม ตมปรายโน เกิดมาก็มีตบอด มากับความมืดบอด ตายก็ไปกับความมืดบอด ตโมโชติ ปรายโน เวลาเกิดมาก็มีตบอด เมื่อได้รับการอบรมธรรมเข้าสู่ใจแล้วไปสว่างไสว โชติโชติปรายโน เกิดมาก็เกิดมากับกองวาสนากับศีลกับธรรม ไปก็สว่างจ้าไป นั่นเป็นอย่างนั้น ให้พวกมันอบรม ใจถ้าไม่ได้รับการอบรมไม่มีค่าอะไรนะ ใจใครก็ตามไม่มีค่า

รูปร่างกลางตัวจะเอาอะไรมาตกแต่งก็ตกแต่งไปอย่างนั้นแหละ มันไม่มีวิเศษ วิโสอะไร ประสาวัตถุต่างๆ เอามาประดับประดา ตัวของเราก็เป็นส้วมเป็นถ่านเป็นซาก

ผีดิบอยู่ในนี้ มันตกแต่งขนาดไหนมันก็ไม่สวยไม่งาม เพราะตัวมันเป็นซากผีดิบจะเอาความสวยงามมาจากไหน ประดับใจให้มันดีซี ทำใจให้สว่างจ้า อันนี้มันจะหุ้มห่อด้วยวัตถุใดก็ตามใจสว่างจ้าแล้วพอ

ให้พากันอบรมจิตใจ ไม่เช่นนั้นตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ศาสดาองค์เอกแท้ๆ เป็นผู้มาสอนควรจะฟังเสียงท่านบ้าง นี่ฟังเสียงตั้งแต่กิเลสให้มันจุกจุกเกิดมาชาตินี้ก็มีด่าก้าตางนกระทั่งวันตาย ไปเกิดในเมืองผีเข้าไปอีกนรกอเวจีไปอีกแล้วยังจมลงไปๆ ใช้ไม่ได้นะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

วันนี้ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านก็อุทิศสำหรับเสด็จมากับพระสวามีท่าน ท่านอุทิศสำหรับพยายามบำเพ็ญ ท่านนั่งภาวนาเก่งนะ พวกนี้สู้ไม่ได้ เราจะว่าเราเป็นนักภาวนาอยู่ใกล้วัดใกล้วา ในวัดป่าบ้านตาด โอ๊ย มันก็เป็นอย่างว่าละ กาจับภูเขาทองพวกนี้ จะมาเอาภูเขาทองอันนี้ไปอวดท่านได้อย่างไร ท่านภาวนาเก่งอยู่นะนี้ พวกนี้มันภาวนาหรือเปล่าก็ไม่รู้ มานั่งเป็นกาจับภูเขาทอง เอาละพอ เทศน์เท่านั้นหยุด

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ